

OZLJEDA NA RADU
NEMOŽE PRIMIJENITI ČL
27. ZOPA



REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Broj: Revd 1934/2022-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća i suca izvjestitelja, Željka Šarića člana vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i mr. sc. Igora Periša člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3., Područna služba Split, OIB 84397956623, kojeg zastupa punomoćnica Dijana Grgin, dipl. iur. kod tužitelja, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB 94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Dinko Simonelli, odvjetnik u Zagrebu, radi naknade štete, odlučujući o prijedlogu tuženika za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4796/2020-4 od 9. prosinca 2021., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-59/2018 od 1. listopada 2020., u sjednici održanoj 1. veljače 2023.,

riješio je:

Prijedlog za dopuštenje revizije se odbacuje.

Obrazloženje

1. Tuženik je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4796/2020-4 od 9. prosinca 2021., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj P-59/2018 od 1. listopada 2020.
2. U odgovoru na prijedlog za dopuštenje revizije tužitelj osporava istaknute navode tuženika, s prijedlogom da ovaj sud donese rješenje kojim se odbacuje prijedlog za dopuštenje revizije.
3. Postupajući sukladno odredbi čl. 385.a i čl. 387. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11-proč.tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP), revizijski sud je ocijenio da pravna pitanja naznačena u prijedlogu za dopuštenje revizije nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj

primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, jer je kod prvog i drugog postupovnopravnog pitanja riječ o pitanju koje se odnosi na bitnu povredu odredaba parničnog postupka zbog koje se prijedlog za dopuštenje revizije ne može podnijeti u smislu odredbi čl. 385. st. 2. i 3. ZPP-a. U odnosu na treće pitanje koje se odnosi na primjenu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, treba reći da je pobijana odluka donijeta na činjeničnom utvrđenju da „...u konkretnom slučaju ne postoji razlika između invalidske mirovine koja je utvrđena rješenjem tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu...“, pa navedeno pitanje kako ga u prijedlogu postavlja tuženik, kao i razlozi važnosti na kojima tuženik temelji ovo pitanje, nemaju svoj osnov u razlozima na kojima se temelji drugostupanjska odluka.

4. Kako u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjene pretpostavke za intervenciju revizijskog suda iz čl. 385.a st. 1. ZPP-a i dopuštenje revizije, to je na temelju odredbe čl. 392. st. 1. u svezi s čl. 387. st. 5. ZPP-a riješeno kao u izreci.

Zagreb, 1. veljače 2023.

Predsjednica vijeća:
Renata Šantek

Dokument je elektronički potpisan:

RENATA ŠANTEK

Vrijeme potpisivanja:

16-06-2023

09:31:32



DN:

C=HR

O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#130D48523230353939363335323638

L=ZAGREB

S=ŠANTEK

G=RENATA

CN=RENATA ŠANTEK



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 33 PŽ-4796/2020-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Mladen Šimundić, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, Područna služba u Splitu, Split, Obala kneza Branimira 15, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB 94472454976, (prije JADRANSKO OSIGURANJE d.d.), Zagreb, Listopadska 2, kojeg zastupa punomoćnik Dinko Simonelli, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & partneri d.o.o., u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, Pisarnica Split, Varaždinska 54, radi naknade štete, isplate iznosa od 150.374,64 kn, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-59/2018 od 1. listopada 2020., 9. prosinca 2021.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-59/2018 od 1. listopada 2020.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-59/2018 od 1. listopada 2020. prihvaćen je tužbeni zahtjev koji glasi:

„Dužan je tuženik platiti tužitelju u korist Državnog proračuna RH br. HR1210051863000160 model 26, poziv na br. 5908-19-19-03368296430 iznos od 150.374,64 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 22.09.2017. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena.“

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja, primjenjujući odredbe čl. 164. st. 1. i čl. 191. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18–Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 62/18, 115/18, 102/19 i 84/21; dalje: ZOMO).

3. Protiv presude tuženik je podnio žalbu iz svih žalbenih razloga iz odredbe čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku. U žalbi u bitnome navodi da tužitelj tijekom trajanja postupka, sudu nije dostavio policu osiguranja na kojoj temelji tužbeni zahtjev, slijedom čega nije dokazao tuženikovu pasivnu legitimaciju. U ovom sporu tuženik je osporio odgovornost svojeg osiguranika za nastanak prometne nezgode. U svezi toga tužitelj je trebao u postupku dokazati da je osiguranik tuženika odgovoran za prometnu nezgodu. Zaključak o postojanju uzročne veze između štetne radnje i umirovljenja osiguranika tužitelja sud nije mogao izvesti iz rješenja tadašnjeg Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske od 28. svibnja 1997., kojim je osiguraniku tužitelja Draganu Moru priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog povrede na radu. Smatra da je sud u konkretnom slučaju trebao primijeniti Zakon o osiguranju („Narodne novine“ broj 9/94) koji je bio na snazi u vrijeme nastanka prometne nesreće. No ako se prihvati vremensko važenje zakona da se ima primijeniti onaj zakon koji je bio na snazi u vrijeme isplate mirovine osiguraniku tužitelju, tada je to Zakon o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14; dalje: ZOOP). Odredbom čl. 27. ZOOP-a definiran je opseg obveza tuženika prema tužitelju. Zavodi koji obavljaju poslove mirovinskog osiguranja imaju pravo na naknadu štete samo ako postoji razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, sukladno odredbi čl. 27. ZOOP-a. Pobija i odluku o troškovima parničnog postupka. Slijedom navedenoga predlaže pobijanu presudu preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev, podredno istu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži trošak sastava žalbe sa pripadajućim PDV-om u ukupnom iznosu od 3.906,25 kn i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 3.707,00 kn.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitavši presudu u pobijanom dijelu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 – Odluka Ustavnog suda i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i osnovana na zakonu

7. Predmet spora je tužbeni zahtjev tužitelja za regresnu isplatu naknade štete u vidu isplaćene invalidske mirovine u iznosu od 150.374,64 kn, koju je tužitelj isplatio osiguraniku Draganu Moru u razdoblju od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2017. Osiguranik tužitelja je kao policajac PU Splitsko-dalmatinske, Postaje prometne policije, u prometnoj nesreći koja se dogodila 4. rujna 1995. zadobio teške tjelesne ozljede. Prometnu nesreću prouzročio je vozač Grgo Prančić upravljajući autobusom poduzeća „Promet“ koje je u vrijeme prometne nesreće bilo osigurano policom autoodgovornosti br. 00000763323 kod prednika tuženika JADRANSKO OSIGURANJE d.d. Predmetne ozljede priznate su kao ozljede na radu. Rješenjem tadašnjeg Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske,

Područne službe u Splitu od 28. svibnja 1997. osiguraniku tužitelja je zbog ozljede na radu priznato pravo na invalidsku mirovinu.

8. Sud je tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije ocijenio neosnovanim jer je uvidom u spis Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Solinu, poslovni broj P-2645/2009 utvrdio da se između osiguranika tužitelja Dragana Mora kao tužitelja i tuženika vodio spor radi naknade štete s osnove izgubljene zarade u utuženom razdoblju, koja mu je nastala zbog umirovljenja nakon ozljeđivanja u predmetnoj prometnoj nesreći. U odgovoru na tužbu tuženik je priznao pasivnu legitimaciju, a spisu prileži i izvansudska nagodba sklopljena među strankama 11. rujna 1996. s osnove nematerijalne štete koja je Draganu Moro, osiguraniku tužitelja u ovom postupku, nastala u svezi prometne nezgode koja se dogodila 4. rujna 1995., koja je prouzročena od vozača koji je upravljao vozilom Prometa reg. oznake ST 825 AJ. Pored toga iz odgovora tuženika na odštetni zahtjev tužitelja od 5. listopada 2017. koji prileži na listu 25. spisa, vidljivo je da je tuženik istog odbio kao neosnovan iz razloga što u vrijeme nastanka štetnog događaja opseg obveze osiguravajućeg društva prema Fondu mirovinskog osiguranja bio je definiran odredbom čl. 81. tada važećeg Zakona o osiguranju. Predmetni članak odnosio se na razmjerni iznos doprinosa za mirovinsko i invalidsko osiguranje koje se određuje u kapitaliziranom iznosu prema preostalom vremenu radnog staža i godina života fizičke osobe. Stoga tuženik u navedenom odgovoru traži od tužitelja da dostavi obračun razmjernog iznosa doprinosa za mirovinsko i invalidsko osiguranje u kapitaliziranom iznosu, kako bi tuženik mogao donijeti novu odluku po odštetnom zahtjevu tužitelja. Slijedom navedenoga sud ocjenjuje nespornim da je prometnu nezgodu prouzročila osoba koja je upravljala vozilom osiguranim kod tužitelja policom autoodgovornosti, iz čega proizlazi i nesporna pasivna legitimacija tuženika u ovom postupku.

Sud je ocijenio neosnovanim i prigovor tuženika da tužitelj nije dokazao odgovornost tuženika za predmetni štetni događaj, odnosno uzročno posljedičnu vezu između ozljeda osiguranika tužitelja koje je zadobilo u prometnoj nesreći i njegovog umirovljenja. Sud je temeljem naprijed navedenoga i uvida u rješenje Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske od 28. svibnja 1997. (list 6.-8. spisa) utvrdio da je osiguraniku tužitelja Draganu Moro, rođenom 25. rujna 1969. zbog ozljede na radu nastao gubitak sposobnosti za rad. Radi ozljede na radu osiguraniku tužitelja je prije navedenim rješenjem priznato pravo na invalidsku mirovinu. Iz navedenog rješenja sud je zaključio da je osiguranik tužitelja ozlijeđen pri izvršavanju službenog zadatka na radnom mjestu uslijed prometne nezgode u kojoj je izgubio sposobnost za rad i ostvario pravo na invalidsku mirovinu.

Nadalje uvidom u presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-X 1119/12-2 od 5. listopada 2016. (list 15.-16. spisa) sud je utvrdio da u pravnoj stvari među istim strankama, protiv presude suda drugog stupnja reviziju podnio tuženik. U tom sporu tuženik je smatrao da odluka ovisi o materijalnopравnom pitanju koje je važno za jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Šteta koju je trpio tužitelj, sastojala se u isplati dijela invalidske mirovine koju je tužitelj isplaćivao svojem osiguraniku Draganu Moru u vremenskom razdoblju od 1. prosinca 1999. do 31. svibnja 2002. i od 1. listopada 2003. do 31. prosinca

2005. Stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske koje je iznijeto u navedenoj presudi je da šteta koju tužitelj trpi, a koja se sastoji u tome što iz svojih fondova vrši isplate svom osiguraniku. Šteta za tužitelja nastaje svakom isplatom invalidske mirovine svojem osiguraniku, a i svakom isplatom se umanjuje imovina. Stoga, u pogledu vremenskog važenja zakona, prema ocjeni Vrhovnog suda treba primijeniti zakon koji je na snazi u vrijeme kada je šteta nastala, dakle u konkretnom slučaju kada je tužitelj vršio isplate svojem osiguraniku.

Na temelju ovih utvrđenja sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja.

9. U vezi s tuženikovim prigovorom promašene pasivne legitimacije, pravilno je sud utvrdio da je tuženik pasivno legitimirana osoba u ovom sporu. U vrijeme prometne nesreće u kojoj je osiguranik tužitelja zadobio teške tjelesne ozljede, vozilo registarske oznake ST 825 AJ bilo je osigurano kod prednika tuženika Jadransko osiguranje d.d. Split policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti broj 00000763323. Također sud je uvidom u spis Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Solinu, poslovni broj P-2645/2009 utvrdio da istom prileži izvansudska nagodba koja je sklopljena između osiguranika tužitelja Dragana More i prednika tuženika Jadransko osiguranje d.d. 11. rujna 1996. Navedena nagodba sklopljena je u svezi s naknadom štete, koja je nastala osiguraniku tužitelja u promotnoj nesreći. Da prednik tuženika nije bio osiguravatelj prije navedenog vozila trgovačkog društva Promet, sigurno prednik tuženika s osigurateljem tuženika ne bi sklopio izvansudsku nagodbu. Stoga žalbeni navod tuženika da tužitelj sudu nije dostavio policu osiguranja, kojom bi dokazao pasivnu legitimaciju tuženika u ovom sporu, nije osnovan.

10. Što se tiče žalbenog navoda da je u konkretnom predmetu prvostupanjski sud trebao primijeniti odredbu čl. 27. ZOOP-a, potrebno je reći da se ovaj članak u konkretnom slučaju ne može primijeniti. U ovom sporu nema mjesta primjeni ove odredbe, s obzirom na to da je osiguraniku tužitelja utvrđeno pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu. Dakle osiguraniku tužitelja je priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu koja je kod osiguranika tužitelja prouzročila potpunu nesposobnost za rad. Stoga u konkretnom slučaju ne postoji razlika između invalidske mirovine koja je utvrđena rješenjem tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

11. Međutim, u pogledu odgovornosti tuženika za predmetni štetni događaj, ovaj sud kao drugostupanjski žalbeni sud stajalište prvostupanjskog suda ne može prihvatiti. Naime prvostupanjski sud zaključak da je tuženik odgovoran za predmetni štetni događaj izvodi iz izreke navedenog rješenja tužitelja od 28. svibnja 1997. Iz izreke rješenja proizlazi da se osiguraniku tužitelja Draganu Moro rođ. 25. rujna 1969. kod kojeg je nastao gubitak sposobnosti za rad zbog povrede na radu priznaje počevši od 1. travnja 1997. pravo na invalidsku mirovinu. Iz ovakve izreke sud je zaključio da je osiguranik tužitelja ozlijeđen pri izvršavanju službenog zadatka na radnom mjestu uslijed prometne nezgode u kojoj je izgubio sposobnost za rad i ostvario pravo na invalidsku mirovinu. U upravnom postupku osiguraniku tuženika je priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog gubitka sposobnosti za rad koja je posljedica ozljede na radu. U tom postupku upravno tijelo uopće nije utvrđivalo je li

osiguranik tuženika odgovoran za predmetni štetni događaj, nego je utvrdilo da je osiguranik tužitelja zbog ozljede na radu postao nesposoban za rad.

12. Odredbom čl. 12. st. 1. ZPP-a propisano je da kada odluka suda ovisi o prethodnom rješenju pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugo nadležno tijelo, sud može sam riješiti to pitanje ako posebnim propisima nije drugačije određeno. Stavkom 2. istog članka propisano je da odluka suda o prethodnom pitanju ima pravni učinak samo u parnici u kojoj je to pitanje riješeno.

Imajući u vidu odredbe Zakona o parničnom postupku, sud u parničnom postupku nije ovlašten ispitivati pravilnost konačne i pravomoćne odluke donesene u upravnom postupku, kojom je osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu. Međutim, sud u parnicama zbog naknade štete nije vezan za činjenice koje su utvrđene u upravnom postupku.

Dakle, sud u sporu za naknadu štete koju tužitelj traži od osiguravajućeg društva, kod kojeg je osiguranik tuženika bio osiguran, a koja šteta se sastoji od isplate invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje svojem osiguraniku, nije vezan činjenicama koje je upravno tijelo utvrdilo u svezi s nesposobnošću osiguranika tužitelja za rad i priznanjem prava na invalidsku mirovinu.

14. Međutim tužitelj je u spis dostavio pravomoćnu presudu Općinskog suda u Splitu poslovni broj 1277/02 od 1. srpnja 2007. (list 19.-24. spisa). Iz obrazloženja proizlazi da je u tom predmetu koji se vodio između tužitelja i prednika tuženika, sud utvrdio nespornim postojanje uzročno posljedične veze između prometne nesreće, odgovornosti osiguranika tuženika i ozljeda koje je osiguranik tužitelja zadobio u istoj.

13. Dakle, kako je pitanje postojanja uzročno posljedične veze između štetnog događaja i umirovljenja osiguranika tuženika iz kojeg je nastao pravni odnos između stranaka već utvrđeno navedenom pravomoćnom presudom, tužitelj ponovo u ovom postupku nije trebao dokazivati ovu činjenicu.

14. U vezi sa svime prije navedenim, tuženik ostalim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude.

15. Slijedom svega iznijetoga valjalo je temeljem odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u izreci drugostupanjske presude.

Zagreb, 9. prosinca 2021.

Sudac
Mladen Šimundić

Dokument je elektronički potpisan:
MLADEN ŠIMUNDIĆ

Vrijeme potpisivanja:
20-01-2022
11:57:30

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=ŠIMUNDIĆ
G=MLADEN
CN=MLADEN ŠIMUNDIĆ



Broj zapisa: **eb303-00bab**

Kontrolni broj: **0bafe-f1875-62a30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MLADEN ŠIMUNDIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.